

ELS ESPORTS

TEMES DE NATACIO

INSISTIM-HI, ENCARA

En la nostra natació un dels problemes que semblen tenir una de les solucions, és el de la natació femenina. Quan creiem que s'havia arribat a aconseguir encarrilar-la un xic, veiem amb desesperança que quasi és nul tot el treball que s'hi ha empenyat.

Aquest any, des del punt de vista de la natació femenina, semblava que havia de marcar una fita que assenyalés un progressiu i ràpid desenvolupament, car, ultra l'esforç que per endegar-ho ha fet el Club de Natació Barcelona, del que parlarem, en tots els Campionats federals que s'han celebrat a la Península s'ha corregut una cursa femenina, amb èxits ben falaguers per cert. A més, qualsevol festival que s'hagi organitzat arreu, s'ha donat entrada a s'hi volia introduir una cursa d'aquesta mena. Què passa, doncs, que tots aquests propòsits, tots aquests esforços sembla que s'hagin enderrocat de cop i volta?

No sabem pas contestar-ho, però, explicat el que ha succeït al principal dels esforços realitzats, el del Club de Natació Barcelona, potser en treguem un xic l'entrellat. Aquest Club, donant tota la importància que per a la natació té a la part femenina, es proposa encarrilar-la, i al efecte obri una nova secció destinada per a fer-la progressar. De moment i malgrat esser l'hivern prengué una gran volada, que s'accentua en els darrers dies del període de tres mesos que com a prova establí. Arribaren, aleshores, a l'important nombre de més de 60 les inscrites.

Després, en acabar aquest període de prova i donar-se les normes quasi definitives per les quals es regirà la nova secció, el nombre quedà reduïtíssim, però aviat prengué nova volada arribant a mitjans de juliol a més de vint les que la formaven. Però a partir d'aquest moment sense saber explicar-se per quines causes o motius deixaren d'anar assistint als entrenaments i als perfeccionaments d'estil, i

L'expedició Amundsen al Pol Nord

Convidats per la casa Selezione, S. A., admirarem com a prova del caràcter privat, la col·lecció documental de la darrera expedició al Pol Nord pel nord explorador noruec Roald Amundsen. Aquest interessant document es deu al sergent Odd, el home de grans coneixements, al qual encarregaren la càmera cinematogràfica, i a la casa De Film & C., de Crispien, qui l'engué cura de l'edició. La casa Palau i Arquer ha promès el film a Barcelona i l'emportarà del Coliseum, que no perd oportunitat per oferir al públic tot allò que d'interessant ens brinda el cinema, la té concluida per estrenar-la el 27 d'aquest mes.

En una pròxima informació publicarem una memòria escrita pel doctor H. O. Sverdrup, al qual anava confiada la part científica de l'expedició.

actualment no passen de tres o quatre les que hi van amb certa regularitat.

Al principi també foren moltes les que prengueren part en les proves que s'organitzaven, i ara, amb motiu de la vinguda de l'equip txec femení que tan bella exhibició va fer, i que hauria estat l'hora, en que les nostres nedadores hi haguessin concorregut—no amb la pretensió de vèncer, sinó amb la d'aprendre, ja que és alternant amb els que més en sabem amb el que millor s'apren—el C. N. B. només pogué comptar amb dues nedadores, que mereixen el més pregon agraïment i el més entusiasta dels elogis.

Potser influïu molt decisivament a aquests fets, el que a l'istiu són moltes les que van a passar una temporada al camp o bé a la platja, però dubtem molt que aquesta en sigui la principal causa. Això podria influir en un nombre relativament reduït, però no en la totalitat de les inscrites.

No volem atribuir-hi tampoc a cap d'elles, un desenvolupament en veure que els progressos que aconseguïen no són tan ràpids i tan complets com podien esperar.

Deven ésser altres i potser molt més complicades del que ens podem imaginar les causes que fan que sembli un fràcs això de la natació femenina. I fóra això una veritable flakura, perquè la natació femenina que arreu del món ja ha pres carta de naturalització esplèndida, és quelcom de tan bell i de tan adequat a la manera d'ésser de la dona catalana, que fóra terrible que no arribés a atrellar per la d'orientació.

Si la natació femenina arribés a propagar-se degudament foren moltes les bones nedadores que tindríem en la nostra terra. Les facilitats d'una llarga permanència a les nostres costes, durant l'estiu, de moltes senyores que a l'hivern podrien continuar practicant la natació, en el nostre país, creiem que tan desinteressadament el club el sen local, farien, n'obtenen, sortir veritables valors de la natació.

En tots els esports, la natació, és el més important i el més nobil i el més de practicar a la dona.

Llibre

MOTORISME

EL III CIRCUIT DE LAZARTE

Sant Sebastià. — Des de les vuit del matí la ciutat presenta un dels seus més bells aspectes. Nombrosos automòbils arriben continuament de tota Espanya per totes les carreteres que porten a Donostia. La del circuit està neta i magnífica, esperant la competició.

A tota l'estensió d'aquest circuit s'han establert, així mateix, llocs de socor clinic per als successos d'urgència extrema, servei per ambulàncies de la Creu Roja i Sanitat militar.

A les nou no es pot donar ni un pas peis voltants del circuit, al llarg del qual i a tots dos costats de la carretera s'ha estacionat la multitud de curiosos, un a peu i altres darrera pujats als autos, que formen una filera tan llarga com el transit.

El temps, que des del matí s'ha manifestat d'una esplèndida extraordinària i inesperada, contribueix a que l'espectacle sigui doblement brillant i a que la concurrència hagi pres proporció gegantina.

A les deu en punt han sortit de la meta 16 autocicles.

Als pocs moments Cases pren la davantera i més tard perd el lloc. De seguida torna a recuperar-lo amb una velocitat mitja de 104 quilòmetres per hora. Així fa la primera volta.

Leblanc, el segueix a curta distància. Es col·loquen un moment a la mateixa altura i Leblanc passa, amb una mitja de 105.

A la quarta volta Case i Leblanc van quedant separats dels altres. Uns moments després, abandonen Benedetti i Segovia.

A la novena volta Case avança a Leblanc i la lluita queda molt reduïda, puix Palacios també es retira perquè sofreix una cremada al peu esquerre.

La vida provincial

Llegim a "Las Noticias" la següent informació:

Per determinats centres oficials es realitzen treballs i gestions per tal de contrarestar la campanya que certes escoles especials de l'estranger realitzen a Espanya per atraure un major contingent d'alumnes espanyols. Des d'alguns anys ençà, la dita actuació ha pres més increment donant resultats molt favorables per als dits centres estrangers de manera que el nombre d'alumnes de nacionalitat espanyola, en el penúltim curs, s'havia triplicat.

Amb relació a aquest assumpte ens feia notar el director de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona el desconeixement que fora de Catalunya es té d'aquesta institució, que ha vingut prestant molt útils serveis per a l'ensenyament dels fills dels grans propietaris agrícoles de la nostra terra, dotant-los d'un cabal de coneixements, els fruits dels quals ja es van tocant en algunes comarques rurals. Seria necessari — continua dient — que a la resta d'Espanya coneixessin aquesta escola, que pot parangonar-se amb les més famoses de l'estranger, i que els agricultors, en lloc d'enviar llurs fills a aquelles, a costa de quantiosos sacrificis econòmics, aprofitessin la nostra situació, que, al costat de la part tècnica, té una magnífica finca a Caldes de Montbui per a la pràctica dels ensenyaments.

Aquest desconeixement origina una baixa en la matrícula, que porta com a conseqüència que la Diputació provincial no realitzi més sacrificis per dotar-la de mitjans i elements que podrien convertir-la en una Escola model en la seva especialitat.

Interessant per als mestres

La Depositaria de la Diputació provincial de Barcelona pagarà als mestres l'augment gradual de l'any 1924, tots els dies feiners, des del 18 al 26 del corrent, de nou a dotze del matí.

Es fa avinent als mestres que és indispensable la presentació de la cédula personal corrent.

La mort misteriosa de Dolores Bernabeu

UN QUESTIONARI

El jutge instructor, senyor Páramo, reuñt ahir al seu despatx els metges forenses, senyors Luanco, Martínez, Trias i Peris, amb el catedràtic de Medicina local doctor Saforceda i el director del Laboratori Medie Legal, doctor Lacalle. L'entrevista fou reservadíssima i durà més de tres hores.

Sembla que el jutge lliurà als reunits un qüestionari en el qual es demana si la ferida que presentava a l'esquena el cadàver de Dolores Bernabeu era de bala, o causada per un objecte vulnerant o bé si es degué a alguna causa interna.

Un altre punt és el relatiu al temps que estan els aliments a l'estómac sense transformar-se; si la ferida de referència era mortal de necessitat i el temps en què hagué de causar la mort, a quina distància i des d'on pogué fer-se el tret; si una bala pot ésser vomitada, i d'altres.

CONFERENCIES

Conferenciaren ahir amb el senyor Páramo el cap de policia, senyor Hernández Mallillo, i el comissari general, senyor Tejido.

MES DECLARACIONS

Declararen ahir un redactor de "La Noche" i "El Día Gráfico" i diversos veïns del lloc del succés.

LA MÚSICA

CONCERT PER L'ORFEO GRACIENO

En el concert que, dedicat als seus protectors, celebrarà l'Orfeo Gracienc al seu propi estatge social, diumenge vinent, a la tarda, regirà el següent programa:

Primera part

"Volant la Senyera", Balcalls; "Sota de l'om", Morera; "Cançó del lladre", Sancho Marraco; "L'hereu Riera", Comellas i Ribó; "La mort de la núvia", Lambert; "Els tres tambors", Lambert; "El maridat", Pérez Moya; i "La sardana de les monges", Morera.

Segona part

Secció d'homes. — "Jovenívola", Millet; "L'emigrant", Vives; "L'himne de l'arbre fruïter", Morera.

EL METODE DEL MESTRE GEDALGE

La conferència amb demostracions pràctiques que sobre el nou mètode del mestre André Gedalge per a l'ensenyament de música, donà temps enera N'Enric Ainaud ha donat ja bonis fruits.

Ultra els centres d'ensenyament especialitzats de la música que tenen ja adoptat el dit mètode, són força nombrosos els grans col·legis i pensionats que, degut a aquest procediment tan senzill, han fet obligatori l'estudi de la música per a tots els seus alumnes. Aquesta decisió, deguda en gran part a la fàcil i tan sumament atractiva i saviament fonamentada del mètode Gedalge, portarà d'aquí poc temps un resultat ben positiu en la vida musical de la nostra ciutat, ja que, a mesura que s'intensifiqui l'educació artística-musical del nostre jovent, veurem gaudir de major praxança i esplendor les entitats musicals barcelonines. L'altruista finalitat de les quals és la de contribuir a enlairar el nivell de cultura artística del poble.

Al mestre Enric Ainaud, que no plany cap esforç per a tot allò que signifiqui enlairar l'Art a la nostra terra, se li deu gran part d'aquest avenç, conseguit en matèria d'instrucció musical escolar, ja que és a l'escola on ha de començar-se de formar l'educació del sentiment.

Un telegrama

El baró de Viver ha cursat el següent telegrama al general Primo de Rivera:

"Como alcalde de Barcelona, y en nombre de la misma, tengo el honor de expresarle la inmensa satisfacción con que hemos visto el comportamiento de los soldados de nuestra querida tierra defendiendo el honor de nuestra España, cosa que a la vez que honra y honramos les hace dignos del glorioso pasado de nuestra Patria, siendo valiosísima esperanza para que España ocupe pronto el lugar preeminente que le corresponde en el concierto de las naciones.

Le saluda vivamente, El Barón de Viver."

DE SUBSISTENCIES

El preu del bou

Un periodista va dir al governador que als mercats es ven la carn de bou al mateix preu que la de vedella. Aquell contestà que això no podia ésser i que el públic ha de denunciar les taules que venguin el bou a més de 330 pessetes el quilo.

El procediment per transformar els ous de les frigories en ous frescos

Ahir a la nit va ésser facilitada la següent nota de la Junta de Subsistencies:

"Se ha efectuado una inspección en importantes establecimientos de los comerciantes de huevos. Jaime Casulleras y Alfonso Luch, situados en la calle de las Cabras, núm. 2 y Pórticos del Mercado de San José, número 9, bajos, respectivamente, sorprendiendo a los individuos que en ellos se hallaban tratando los huevos con una solución acuosa de ácido clorhídrico (sal-fumant). Este procedimiento, gracias a la acción corrosiva de la referida disolución, da a los hue-

vos, cualquiera que sea el tiempo de su conservación, la apariencia de los frescos, pudiendo ser engañado el público vendiéndolos como tales, los que han permanecido meses almacenados en cámaras frigoríficas y cuyo precio de

PALL MALL CINEMA

ENCARA EL CINEMA I EL TEATRE

Tot hom, un dia o altre, en un mal, per dir quelcom, no pot no dir res, s'ha d'opinar del cinema. Però de tots els que del cinema s'ocupen, els que abunden més són aquells que el comparen amb el teatre, i per afirmar que el cinema matarà el teatre, cosa que troben un crim; ja per afirmar que el cinema no matarà el teatre, i cal felicitar-ho, o bé per a dir que el cinema no matarà el teatre, cosa lamentable. Així Lleó Daudet, si en serà d'apassionat, la qüestió que fins Lleó Daudet, "L'Action Française" se n'opina, fins Lleó Daudet neglignint qüestions per a ell indubitablement més apassionants, és un dia les escombraries per parlar del cinema. Diem un dia i són dos dies.

La qüestió, per Lleó Daudet, és aquesta: el cinema llatí és perquè no s'aparta de les normes teatrals; el cinema anglès és dolent perquè no en segueix cap. Amb tot, si el cinema, que per ésser bo ha de seguir les normes teatrals, arribés a matar el teatre, perpetraria un crim imperdonable. Gràcies a Déu, però, que no podrà fer-ho.

Per què, preguntem nosaltres, aquest afany per fer barallar la gent? Per què aquest etern "això matarà allò"? És que, per ventura, el llibre ha matat l'arquitectura, o la religió o el que es vulgui posar dintre aquesta frase simbòlica i victorhuguesa? Ha matat la pintura la fotografia? O els automòbils els ferrocarrils? No; el més que es pot afirmar quant a matar és que automòbils i ferrocarrils s'han aliat contra el pacífic viatger i el pacient transeünt. Però no res més. L'home és tan aficionat a matar, que voldria que les coses es matessin entre elles com ell mateix. Però poques vegades ho aconsegueix.

El teatre i el cinema no solament poden viure tots dos,

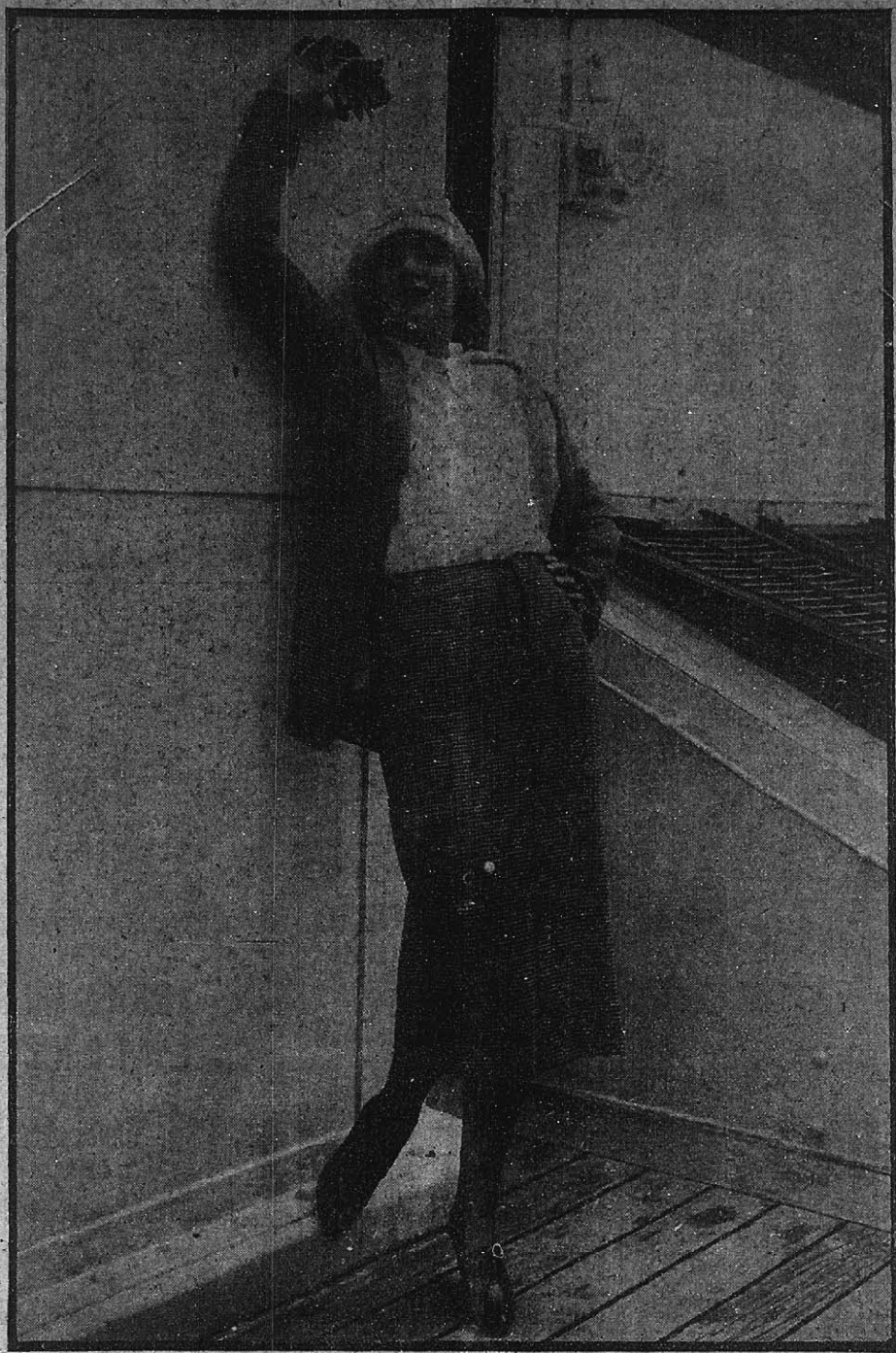
sinó que han de viure tots dos, i sense molestar-se.

Des del moment que l'un molesta l'altre tots dos hi perden. No són dues coses antagòniques; són dues coses simplement diferents. Un gos i un gat es barallaran si no han rebut una educació elevada; però no hi ha cap gat que es baralli amb un ànec, ni cap gos que es baralli amb les rates, mentre no sigui de la família dels terrers. Cal fixar-se en una cosa: tot seguit que una pel·lícula agafa el teatre per pauta, resulta ensopida, sobretot per lenta; i tan aviat com el teatre es barreja de fer cinema, resulta un galimaties. Si el cinema decau en certs països i en certes pel·lícules, és perquè ha començat de portar a la pantalla coses que al teatre resulten molt; en canvi, el teatre d'ara és dol de no ésser prou teatre i de vegades gens teatre. I com una cosa que no és teatre pot ésser bon teatre o mal teatre?

Els autors teatrals i les empreses teatrals es queixen sense respirar que la gent va al cinema i en canvi no va al teatre. Però no veuen que al cinema hi veuen bon cinema, el millor del cinema, i en canvi al teatre no hi veuen ja no només que mal teatre, sinó ni teatre tan sols.

Això, naturalment, prescindint de la qüestió econòmica, és a dir, de la diferència de preus, cosa que no solament cal tenir en compte, sinó que agregada a l'altra diferència, l'augmenta. Si el teatre mor, no serà certament un assassinat; serà, ja que no un suïcidi, perquè no serà voluntària la mort, volem creure-ho, l'efecte d'una malaltia consumtiva, igual que el cinema d'aquells països que s'han entestat a donar al cinema tot allò que ha tingut un cert èxit a les taules. És, tanmateix, com si donéssiu faves a qui no té queixals, cosa molt corrent en certes elevades esferes, segons la dita.

P. de F.



GRETA GARBO, artista cinematogràfica europea, ara a Nova York, en el seu viatge des d'Estocolm, on ha treballat a les ordres de Stiller, director escandinau, que continuarà dirigint-la en les seves campanyes a Amèrica.

LA MODA EN BLANC I NEGRE

Les nits refredes i refredes; comencem de pensar en els abrics

Venen les nits fredes i aviat tindrem els dies freds i tot. Sembla mentida, encara semblen noves les peces de l'estiu i ja cal abandonar-les. Quina manera tan antipàtica tenen les coses de semblar mentida! Però consolem-nos. Si canvia el temps, canviarem també els vestits i sempre serà un motiu de noves alegries i de noves factures. No pensem encara a fer-nos vestits d'hivern. Amb una jaqueta o amb un abric en tindrem prou, per ara; més tard ja parlarem de vestits i aleshores fins podrem treure'n l'abric per lluir-los. Paradoxes del temps i filosofies a bon preu. No ens entretinguem, però, que podríem agafar un cop d'aire. Pensem més aviat que ens posarem per evitar-ho, a menys que preferim l'aspirina a posteriori. No sembla pas que les jaquetes siguin, per ara, cosa de molt portar; però cal tenir-ne; cal, però, també, trobar un estil que no desdigni de la moda, que sigui confortable i elegant. Els nous abrics i jaquetes que es portaran aquesta tardor i aquell hivern (el que ve, però encara sembla lluny a migdia), són peces plenes de color, alegres, de tons violents. La franella de colors sòlids, els tweeds (robes de dues cares) i els tons llisos per a jaquetes sastre, són tres models que sembla que s'han de portar. Mac Bush en té una, blanca i vermella, de franella escocesa, amb els punys i la

vora vermella, que porta en "Time the Comedian" (Temps, el comediant), que no solament és elegant, sinó molt confortable.

Per la seva banda, Claire Windsor n'ha escollida una que demostra el que arriba a vestir un abric de llana de quadros blancs i negres amb una vora de pell blanca a baix i coll i solapes blancs. Marion Davies, en canvi, porta un abric de satí color salmó amb plomes d'austriac, del mateix color, que forma el coll i la vora inferior. Mae Bush porta, a més a més, un bonic capell, els grans capells que s'havien portat aquest estiu han tornat a deixar el lloc als petits per a aquesta tardor. Aquell del qual parlem és petit, en un bonic to de verd. La copa és de feltre i l'ala de chiffon de vellut, aixecada pel davant. A un costat hi ha un grup de plomes d'austriac que cau graciosament damunt l'orella. Com es veu, el feltre, que durant l'estiu havia invadit els dominis tradicionals de la palla, continua regnant. Serà, potser, suplantat per la palla aquest hivern? Ningú no ho sap; encara que és una cosa que mai no s'hauria vist, no hi ha res impossible, en aquest món, sobretot en els dominis de la moda, que es mou, com lantes altres coses, segons regles encara desconegudes pels savis i pels mateixos pares de la criatura.

Hopie Sinclair

COLISEUM

L'empresa d'aquest saló, després d'importantes reformes introduïdes en la seva orquestra i desitjosa com sempre de millorar el seu espectacle, modelant-lo dels més refinats perfeccionaments, ha resolt acompanyar les seves projeccions de seleccions simfòniques dels més eminents mestres. Per això compta amb un quadre d'afamats professors. A la secció d'espectacles el públic hi trobarà oportunitat, amb l'anunci del programa de films, el programa musical de cada sessió. Així quedaran agermanades les obres mestres de la música amb les més grans produccions cinematogràfiques i el públic, a no dubtar, trobarà en això un doble estimul i un espectacle més complet.

La temporada de tardor en aquest saló s'inaugurarà el dia 20 del corrent amb les pel·lícules "La jornada de la mort" i "La irresistible Lulu", pertanyents al Programa Ajuria. Hi prenen part els artistes Jack Holt, Madge Bellamy, Milton Sills, Lois Wilson i Theodore Roberts.

EL SEGON PENSAMENT ÉS EL MILLOR

Un individu es presentà a demanar feina a un estudi cinematogràfic. Li digueren que aquell dia hauria de representar el paper d'un duc.

—Així, contestà ell, que em podrien avançar els diners per a fer-me afaitar?

—Ja ho veureu, ben pensat, serà millor que feu el paper de bolxevic.

Una nola amb una rialla harmònica mai deixa d'apreciar un aoudit.

LA PROVA

Un actor cinematogràfic preguntava a un amic seu amb el qual parlava d'una xicota que agradava molt a aquest darrer:

—Què és el que et fa tan segur que no li agrades?

—L'altre dia em digué que creia que a cada família hi ha un boig.

—I què té que veure això?

—Es que feia un minut que jo li havia dit que era fill únic.

ELS TEMPS DIFÍCILS DE LES ESTRELLES

Ja és cosa sabuda que un noranta cinc per 100 de les xicotetes que veuen una pel·lícula, més el cine per cent restant, tenen la convicció absoluta que valen tant, si no més, per a fer pel·lícules, que l'actriu que en la pantalla fa llur enveja. No volem dubtar que cada una d'elles tingui en el cos la gràcia d'una estrella de primera magnitud. Seria poc galant, i sobretot seria estar a distàncies senzillament astronòmiques de la més modesta realitat. No, no podem dubtar de cap manera, encara que vulguem, que totes i cada una de les espectadores d'un cinema qualsevol no siguin aptes, i en dir aptes volem dir aptes per desbancar la més famosa de les actrius. El que

no és tan fàcil d'afirmar és si moltes d'aquestes estrelles en planter aguantarien la prova fins al final. No dubtem de la capacitat ni del valor; dubtem només de la valentia. No costaria res, si abans no s'hagués negat, ni per a fer-ho ni per a nedar quilòmetre a quilòmetre. Però notes pot fer més que nedar braça a braça; encara cada una porta el cansament de l'anterior, en interès compost. Trobar-se dalt d'un calvari i pujar a la glòria no costaria res, si abans no s'hagués hagut de pujar el calvari.

Així, vistes les estrelles cinematogràfiques i sabuts llurs sous respectius, és molt fàcil d'imaginar que gaudeixen aquestes persones d'una sort

formidable i que viuen al país de Xauxa.

D'altres persones, menys envejoses, però molt més, es pregunten alarmades que farien aquestes xicotetes tan bufones si no fossin pel·lícules! Però aquestes persones ignoren sovint la valentia dels altres. Examinem el que han fet algunes estrelles de la pantalla, ara conegudíssimes, quan treballaven només per entrar (o per sortir) a la pantalla.

Estelle Taylor, tothom l'ha vista als "Deu Masaments". Estelle ocupava un lloc ínfim en l'espectacle teatral quan fou invitada a entrar als "World Studios". Després d'una prova pugué obtenir un petit paper, un "bit", (que vol dir en català un

mos), com en diuen dels petits papers en els tallers cinematogràfics. I fou d'aquesta manera, mos a mos, que visqué durant molt de temps.

En un interviu recent, Estelle ha explicat com li hauria estat impossible de subsistir a no ésser la benevolència d'una senyora de l'Y. W. C. A., que tenia una mena de pensió per a xicotetes. Cada una d'elles disposava d'una petita cambra, però menjaven en gran menjador, i Estelle explica com, quan acabaven de menjar no n'hauria quedat prou per a un ocell. L'any en cerca del treball dona una gran gana, que és molt lluny dels recursos de les coristes i altres de les pel·lícules. Encara que era contra les regles, Estelle es rentava la roba en la seva mateixa petita cambra, estenent-la durant la nit, però amagant-la de dies. Aquesta economia necessitava, naturalment, una mica més d'aliment, i calia, a més a més, fer les altres despeses per a vestir, i no n'hi havia. Però el cas d'Estelle Taylor és el cas de moltes.

I anem seguint:

Viola Dana i la seva germana Shirley Mason figuraven entre la multitud durant els dies d'aquella casa que tan bones pel·lícules féu i es deia la Vitagraph. Eren massa pobres per pagar els bitllets de l'autòmbus, i anaven a treballar cada dia a peu, fes bon o mal temps. Un dia John Collins veié Viola Dana tremolant en un vestit xop de pluja. Ordenà a l'encarregada del guarda-robes que li

donés alguns vestits, per aquella noieteta. Fou això una gran sort per a Viola, perquè a més a més Collins li donà un petit paper. I més tard, després d'ajudar-la a fer-se un nom, li donà el seu casant-s'hi.

Passem, ara, a Alice Terry, que està guanyant ara un diueral, uns cinc mil dòlars per setmana, i que passa més de la seva part de temps difícils. Entrà en les pel·lícules als dotze anys; però durant molts anys no anà més enllà de fer "atmósfera" o bé "bits". Era tan bonica Alice que molts directors li donaven petits papers; però molt més sovint rebia les grans carabasses. Un dia la veié Rex Ingram quan estava a la Universal. Rex s'arranjà per donar a Alice més ocasions de representar que no n'hi havia donat ningú, i semblà que per fi havia brillat la seva estrella. Però esclatà la guerra. Rex agafà les armes i Alice es trobà tot de cop on era abans de tot això. Es trobà tan desesperada que abandonà els seus projectes de devenir actriu i cercà i trobà una col·locació en el taller de tallar les pel·lícules. Però la mala sort la perseguí; els seus ulls començaren de debilitar-se-li i estigué a punt de deixar el treball, quan Rex Ingram fou desmobilitzat. No havia oblidat mai Alice, i quan tornà a intervenir en els afers cinematogràfics feu d'ella la seva estrella, i la seva muller.

Tzazu Pitts, tan graciosa en els seus papers d'una tímida

LA BONA CENT...

Per M. Porta





COLISEUM

Diumenge, 20 de setembre

A les 6 de la tarda

INAUGURACIO DE LA TEMPORADA

La Jornada de la Mort

JACK HOLT

MADGE BELLAMY

LA IRRESISTIBLE LULU

MILTON SILLS : LOUIS WILSON : THEODORE ROBERTS

PROGRAMA AJURIA

GRAN TEATRE NOVELTATS

EL MES GRAN EXIT DE LA
CINEMATOGRAFIA

ELS DOS PILLETS

(FANFAN I CLAUDINET)

EXCLUSIVA PRINCEPE FILMS, S. L., SAN SEBASTIAN

Representant per a Catalunya, Aragó i Balears

JOSEP CAVALLÉ

Aragó, 225, pral.

Barcelona

Diumenge a la nit esirena al **PATHE-CINEMA** de l'original comèdia americana

EL MODERN DON QUIXOT

creació del simpático actor REED OWES

Exclusives PROCINE, S. A.

Consell de Cent, 332 - BARCELONA

"soirée", foren invitats a un sopar. La seva amiga prengué el vestit. Al final del segon servei s'excusà dient que tenia mal de cap, i Margaret es posà aleshores el vestit, disfressat amb un coll de puntes, i se'n anà al banquet. Arribà als postres. Però ja era quelcom por a la pobra noia que patia gana.

La carrera de Lois Wilson és més dramàtica. Començà per haver guanyat un premi de be-

NORMA SHEARER

La més bella i suggestiva

nessa, i la Universal li féu una prova. Però aviat se'n cansaren, l'abandonaren, i estigué prop d'un any treballant d'extra. Guanyar un premi de bellesa per a això! Però encara no era tot. Finalment obtingué un lloc de setanta cinc dòlars per setmana; però tornà a caure altre cop entre la multitud; però no es descoratjà per això. En efecte; un dia la veié Warden Kerrigan i l'escollí primera actriu. Des d'aleshores, tombant el cap de la mala sort o de la bona esperança, segons es miri, Lois Wilson ha anat sempre més endavant.

Mirem ara alguns homes. Harold Lloyd, per exemple, que ara guanya potser més diners que cap altra estrella, passà el seu mal temps quan començà. Afortunament per a ell vivia amb els seus pares, i encara que no tingués res més, el lloc on dormir el tenia segur. En aquells temps Harold removia tota la casa quan havia guanyat cinc dòlars, i explica que la seva gran ambició d'aleshores era tenir una camisa de seda — només una. I ara pot comprar-se les que vol, però cap d'elles li ha produït l'e-

NORMA SHEARER

La ingènua entre les ingènues

moció d'aquella tan desil·lada i tan difícil d'adquirir.

Ramon Navarro sap el que és passar fam. Abans de començar en les pel·lícules ell i el seu germà tenien una petita botiga d'adrogues. Ben portada, una botiga va bé; però els anà malament i passaven setmanes i setmanes que havien de viure de besseguis i formatge — dels que haurien hagut de vendre. Però Déu n'hi do; perquè quan decidí d'esser actor cinematogràfic aleshores eren molts els dies que es ficava al llit amb fam de la bona, i se l'enduia amb ell quan al matí següent anava a cercar treball. Fou Rex Ingram que li donà la primera ocasió de lluir-se.

I parlant de Rex Ingram cal parlar de Valentino. Aquest, en unes manifestacions fetes al

Carlton Hotel de Londres, declarà que encara que no havia hagut de dejunar en el rigorós sentit de la paraula, molts cops s'havia trobat a punt de fer-ho.

Com tothom sap, Valentino era un ballarí; però el que no tothom sap és que molts cops ballà pel sopar. Els primers petits papers li foren donats en gràcia de la seva habilitat, i durant molt temps semblava que estava classificat en els petits papers per tota la vida. Per sort es trobà amb Rex Ingram, el qual li donà el seu primer paper important, i tothom recorda els "Quatre genets de l'Apocalipsi", entre els quals hi ha la fam, que és el que tots aquests actors intentaren vèncer abans de pensar en conquerir la fama.

Ara bé, diran les lectores recalcitrants: Han patit de tot i llarg temps; però al final han trobat la recompensa. Però, contesfem nosaltres, els coneixem perquè precisament han trobat ja aquesta recompensa. Quants són aquells que han patit tant i no han trobat més que l'hospital? D'aquests mai no se'n sabrà el nom ni el nombre.

NORMA SHEARER

Guanyadora del primer premi de bellesa a Montreal (Canadà)

UNA PAGINA EN BLANC

PER
FAY COMPTON

AMB LA MILLOR INTENCIO

PER
CONSTANCE TALMADGE

UNA AVENTURA EXTRAORDINARIA

PER
HARRY PIEL



EL CORLEU AQUESTS TRES TITOLS I ANEU AL SALÓ ON S'ANUNCII LLOR EXHIBICIÓ

OSCAR WILDE EN EL CINEMA

Entre les noves pel·lícules que s'estan filmant actualment n'hi ha una de molt important. Es tracta de la famosa obra d'Oscar Wilde, "El ventall de Lady Windermere", ja coneguda del nostre públic en el teatre. Els principals papers són representats per Clive Brook, Irene Rich i May Mc Avoy. El director és Ernest Lubitsch, que segurament en farà quelcom d'extraordinari.

L'home atribueix els seus èxits només a ell sol, i els seus fracassos només als altres.

RUPERT D'HENTZAU AL TIVOLI

Avui, com tothom sap, s'estrena al Tivoli, convertit altre cop en cinema, aquesta pel·lícula. Tot el públic de Barcelona coneix ja de temps la primera part de "El presoner de Zenda" perquè no tinguin gran desig de veure la segona part de la pel·lícula tret de la famosa obra de sir Antony Hope. Una cosa, sobretot, que cal agrair a l'empresa és que, constant la pel·lícula de dues jornades es projecti completa, evitant que l'interès decaigui i que, una part del públic, amb grans ganes de veure la sencera, se'n vegi privada per causes estranyes a la seva voluntat, com succeeix tan sovint.

TEATRE NOVELTATS

"ELS DOS PILLETS"

Ahí, s'estrenà al teatre Noveltats la pel·lícula "Els dos pillets". Fou un èxit que feia temps no s'havia vist, fins al punt que arribaren a haver-hi escàndols a taquilla per no trobar lloc moltes persones que havien adquirit localitats. El públic no sortí gens decepcionat i és de pensar que els plens continuaran, per ésser aquesta pel·lícula la reproducció d'un dels èxits teatrals més grans amb el cèlebre melodrama de Pierre Decourcelle.

LA FERMESA DE LA JUSTICIA

A Xicagó un carterista és agafat amb les mans a la massa. Portat davant del magistrat, aquest, com es veu a les pel·lícules, el jutja immediatament i el condemna a cinquanta dòlars de multa.

El policia que l'ha detingut declara aleshores:

—He escorcollat aquest individu i no podrà pas pagar la multa de cinquanta dòlars, perquè no en porta al damunt més que trenta.

Deixeu-lo anar entre la multitud, replica el jutge, però no el perden de vista i torneu-lo aquí dintre una hora. Mantingue la multa de cinquanta dòlars.

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOU

Avui, divendres, tarda, a les quatre, i nit, a les deu: **Exit indisoluble**.
Exit immens.
Segona i tercera projeccions de la sentimental producció cinematogràfica en dos capítols.

ELS DOS PILLETS

(Panfan i Claudinet)
L'obra que ha commogut tota una generació.
PRIMER CAPÍTOL
no deixeu de veure tan bella pel·lícula.

Nota: Per a més comoditat del públic, es despatxen localitats numerades per a la sessió de les sis de la tarda de diumenge vinent, dia 20 de l'actual.

TEATRE COMIC

Companyia Internacional de revistes. — Direcció artística: Manuel Sugranyes

Avui, divendres, nit, a tres quarts de cinc, matí, i nit, a tres quarts de deu:

ELS NOUS QUADROS

- Album KISS-ME**
1. Paraules al carrer.
 2. Balada d'amor.
 3. Ouplet poc-solista.
 4. Ouplet castís.
 5. A la manera de Spaventa.
 6. Les garçonnes.
 7. El ouplet popular.
 8. Les quatre edats de la dona.

ELS PETONS

LES CIRERES

Sketch en dos quadros en la 175 representació de la revista d'Amichatis, Sugranyes i Clarà.

KISS-ME

32 magnífiques decoracions noves de J. Morales, Batlle, Amigó i R. Garcia.

1.800 vestits nous de Mme. Ris-let, Manuela Capistros, Manon, Camaleón i Mme. Jean-nette.
Magnífica presentació.
Grandiosa "mise en scène".
Butaques a 5 ptes. — Solistes numerats, 2 ptes. (inclosos els impostos).
Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a tres quarts de deu, **KISS-ME**.

TEATRE NOU

Grans funcions extraordinàries per la notable companyia internacional de LEONARD PARISH per a la presentació a Barcelona de la sensacional i artística novetat.

MISS QUINCY

DEBUT, demà, dissabte, nit, a les deu: Grandios programa. Notables atraccions.
LOCK-O-NI
temerari ciclista aeri
VICENT I FILIP
famosos excèntrics musicals
JOHNY I HENRI
aplaudits excèntrics
WEATHE
notable "dessuor" de gossos i simis

NAVA I GEROME
divertits, clowns i saltadors
ELS SAMBER
fenomenals gimnastes, creadors de llur gènere. "Pegotes", "Zaragateros", "Tocudos", a càrrec dels simpàtics MARTINETTES

Presentació a Barcelona de l'excitant i artística novetat **Miss Quincy**
"La Venus moderna" executant els seus fantàstics exercicis en una piscina que tot just amida un metre, cinquanta de profunditat, i a la qual des

Aristocràtic Saló Kursaal

El predilecte de les famílies distingides — Orquestrina Suñer

Avui, divendres, insuperable programa: **Aventura d'una gota d'aigua**; èxit de la comèdia **Da quaranta cavalls**, per Hoot Gibson; **Vós seguiu**, còmica; **Noticari** Fox núm. 40, i èxit de la comèdia **Reineta de província**, creació de Bessie Love.
Nota: Avui, de sis a vuit, despatx de butaques numerades per a la sessió especial de diumenge. — Dilluns, estranya del drama **El preu d'una vida**, per M. Kid i H. Blanchum.

d'una alçada de seixanta peus **MISS QUINCY** es llença submergint-se com una exhalació.
Diumenge, tarda i nit: **MISS QUINCY**

Teatre Victòria

Empresa Saget

Gran Companyia Internacional de Revistes i Grans Espectacles

Per causa de les dificultats del muntatge de la Gran Revista

Tik-Tak

l'empresa es veu obligada a ajornar fins

dimarts vinent

dia 22 de setembre

l'estrena a Espanya anunciada per a dissabte, dia 19 La revista.

Tik-Tak

és única per la seva

BELLESA, ART I RIQUESA

TEATRE APOLC

Companyia catalana

VILA-DAVI

Preus populars: Tarda, butaca 1 pesseta. Nit, 2 pessetes.
Avui, divendres, tarda, a les cinc: El celebrat drama en tres actes, de l'il·lustre Ignasi Iglesias.

FOC NOU

Nit, a les deu: Esdeveniment teatral. La comèdia parisenca en quatre actes, de Faurdin, adaptació de Salvador Vilaregut.

MONTMARTRE

Genial creació de Maria Vila. Demà, dissabte, tarda, **Montmartre**. Nit, reestrena de l'obra de Guimerà **La reina jove**.

EL DORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, divendres, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a les deu:

Sessions extraordinàries **MERCE SEROS**

Colossal programa. Projecció d'interessants pel·lícules. Les grans atraccions **Julita Solà**, dansarina - **Elías**, manipulador caricaturista - La cèlebre **TROUPE MENDEZ** - Succés de la eminent ballarina clàssica **MARIA ESPARZA** - Debut de la cèlebre troupe nova a Espanya **THE WINDSOR** - Èxit de la gentil "vedette" internacional **BUTTERFLY** variat repertori internacional - **MERCE SEROS** en les seves creacions definitives.

Dilluns vinent, primer dels únics cinc concerts per l'eminent tenor **JOAN ROSICH**

EDEN CONCERT

MUSIC-HALL DE PRIMER ORDRE

Comte del Asalto, 12 - Telèf. 3332 A.

NOVA EMPRESA

NOVA DIRECCIO

Grandios èxit de **FRANCISCA REIXAC**, **GERMANES FONT** i **MARY ESTHER** :: Succés de **CARMETA UBEDA**, formosa cançonetista, ex-captiva d'Aidix (Meli-lla) :: Grandios i sorprenent èxit de l'estrella

Agneseta Andreu